

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” din cadrul Mitropoliei Basarabiei împotriva lui Ion Eșanu, Vladimir Eșanu, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice Serviciul Cadastral Teritorial Călărași, notarul Hristos Cheșcu cu privire la declararea nulității actelor juridice, restituirea în natură a bunului imobil, radierea dreptului de proprietate, repararea prejudiciului moral și cererea reconvențională înaintată de Vladimir Eșanu împotriva lui Ion Eșanu și Comunității Religioase Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, recunoașterea ca dobânditor de bună-credință,

împotriva deciziei din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1333/23
NR. PIGD 2-18112008-01-2ra-22082023)

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023. Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, jud. A. Ucraințeva
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, V. Mihaila, A. Braga,

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul declarat de Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 aprilie 2018, Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” din cadrul Mitropoliei Basarabiei, inclusiv prin intermediul avocatului Silvia Secui, a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Ion Eșanu, solicitând restituirea în natură a terenului și casei de locuit (casa parohială) cu numere cadastrale xxxxx și xxxxx din str. xxxxx, or. xxxxx, prin radierea dreptului de proprietate a lui Ion Eșanu asupra bunurilor menționate din Registrul bunurilor imobile, înregistrarea dreptului de proprietate după Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae”, încasarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 200.000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin sentința din 23 iunie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, Ion Eșanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) și art.190 alin.(2) lit.c) din Codul penal și a fost încetat procesul penal în privința în temeiul art.60 din Codul penal cu eliberarea acestuia de răspundere penală în legătura cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Sentința a fost contestată cu apel de către Ion Eșanu, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat. Prin decizia din 20 septembrie 2017 a Curții de Apel a fost respins apelul cu menținerea sentinței instanței de fond. Drept urmare a contestării cu recurs, prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost decisă inadmisibilitatea recursului ordinar, din motiv că nu îndeplinește condițiile. Decizia este irevocabilă din 15 martie 2018.

3. La 29 decembrie 2016 Ion Eșanu a falsificat procesul-verbal al adunării parohiale a Bisericii „Sfântul Alexandru” din or. Călărași, prin care s-a votat unanim în vederea vânzării casei parohiale a Bisericii lui Ion Eșanu, iar Ioana Roșca a fost împuternicită să se ocupe de formalitățile de vânzare-cumpărare. Procesul-verbal în cauza urmează a fi anulat, fiind emis contrar art. 199, art. 207, art. 217 și art. 220 din Codul civil. Procesul-verbal în cauza a fost cu certitudine falsificat, ori în actul dat au fost introduse două persoane care la momentul semnării erau deja decedate, conform actelor anexate în acest sens. Faptul că procesul-verbal din 29 decembrie 2006 este fals, s-a probat și prin depozițiile martorilor persoanelor incluse ca semnatori ai

acestui Ecaterina Badia, Ștefan Busuioc, Iustin Popa, Aliona Calin, Tudor Gîrlea și Fonia Trifan, care au declarat ca într-adevăr au fost membrii ai adunării parohiale, însă nu au participat la o astfel de adunare și nu au semnat procesul verbal din 29 decembrie 2006. Procesul-verbal din 29 decembrie 2006 urmează a fi anulat ca fiind fals, emis fără consimțământul membrilor adunării parohiale conform art. 199 din Codul civil, fiind emis cu încălcarea flagrantă a prevederilor legii și întocmit prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 361 și art. 190 din Cod penal, ce constituie temei de nulitate absoluta în baza art. 207 alin. (3), art. 217 și art. 220 alin. (1), (2) din Codul civil.

4. Ulterior, la 24 aprilie 2007, Parohia „Sfântul Alexandru Nevski” reprezentată de Ion Eșanu, având la baza procesul-verbal al adunării parohiale din 29 decembrie 2006, a împuternicit-o pe Iona Roșca, prin procura nr.1243, autenticată de notarul Hristofor Cheșcu, să înstrăineze casa parohială din str. xxxxx, nr. xxxxx, or. xxxxx. În aceeași zi, Ioana Roșca a vândut casa parohială de locuit și terenul aferent acestuia lui Ion Eșanu contra sumei de 35.000 de lei, întocmind în acest sens contractul de vânzare-cumpărare nr. 1259 din 24 aprilie 2007, autenticat de notarul Hristofor Cheșcu. La 10 iulie 2007, OCT Călărași a înregistrat dreptul de proprietate după Ion Eșanu asupra casei de locuit parohiale și a terenului aferent casei cu număr cadastrale xxxxx și xxxxx, confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile din 02 februarie 2014.

5. Totodată, a indicat că în cadrul cauzei penale Ioana Roșca a declarat că Ion Eșanu i-a solicitat să semneze actele la notar în vederea reparării casei parohiale din ograda bisericii. Ea a semnat aceste acte fără să le citească, având deplină încredere în preotul Ion Eșanu. Ioana Roșca lucra în calitate de servitoare, fiind o persoana în etate, având doar 10 clase, a avut încredere în preotul Ion Eșanu a semnat procura și contractul de vânzare-cumpărare din 24 aprilie 2007, fără sa-si dea seama că a fost înșelată.

6. Reclamantul a menționat că Ion Eșanu a înșelat-o pe Ioana Roșca, profitând de încrederea acesteia a determinat-o prin comportament dolosiv și viclean să semneze actele și a înregistrat după acesta dreptul de proprietate asupra imobilului, cauzându-i daune în proporții considerabile, săvârșind infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. (c) din Codul penal. Ion Eșanu nu a achitat suma de 35.000 de lei prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare, ceea ce denotă ca pârâtul a dorit să ascundă tranzacția. Pârâtul prin infracțiunea comisă a avut posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de casa parohială menționată după bunul său plac, deși cunoștea cu certitudine că, de facto, la adunarea parohială s-a discutat doar despre reconstrucția casei parohiale, dar nu despre înstrăinarea acesteia. Pârâtul continuă să locuiască pe teritoriul bisericii, deoarece între construcția bisericii și casa pârâtului nu este gard de separare. Prin infracțiune și prin

intermediul falsului de acte, Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” a pierdut proprietatea sa.

7. Referitor la prejudiciul moral cauzat prin deposedarea ilegală de terenul și de casa de locuit este unul considerabil, cauzat prin intenție directă, care atentează la bunele moravuri și stabilitatea entității religioase. Populația care frecventează biserica nu poate să înțeleagă cum a fost admisă o asemenea ilegalitate de către organele legale și cum pârâțul locuiește în continuare pe acest teritoriu. În mod deschis și zilnic cauzează disconfort psihic, instabilitate emoțională și ură.

8. Pe parcursul examinării cauzei, partea reclamantă a concretizat pretențiile și cercul participanților. Prin cererea depusă la 01 octombrie 2019 împotriva lui Ion Eșanu, Vladimir Eșanu, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice, Serviciul cadastral teritorial Călărași și notarul Hristofor Cheșcu, s-a solicitat declararea nulității procesului-verbal al adunării parohiale a Bisericii „Sfântul Alexandru Nevski” din 29 decembrie 2006, declararea nulității procurii nr. 1243 din 24 aprilie 2007, autentificată de notarul Hristofor Cheșcu, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1259 din 24 aprilie 2007, autentificat de notarul Hristofor Cheșcu, declararea nulității contractului de donație nr. 7963 din 28 decembrie 2017, autentificat de notarul Hristofor Cheșcu, restituirea în natură a terenului și a casei de locuit (casa parohială), cu numere cadastrale xxxxx și xxxxx, situate în or. xxxxx, str. xxxxx, prin radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui Ion Eșanu și Vladimir Eșanu imobilului menționat și înregistrarea în Registru bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra acestora după Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” din cadrul Mitropoliei Basarabiei, încasarea de la Ion Eșanu a prejudiciului moral în mărime de 200 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

9. La 18 februarie 2020, în cadrul ședinței de judecată, Vladimir Eșanu, reprezentat de avocatul stagiar Renat Gurămultă, a înaintat cerere reconvențională împotriva Comunității Religioase Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” din cadrul Mitropoliei Basarabiei și Ion Eșanu, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului și a casei de locuit (construcție nefinalizată), cu numere cadastrale xxxxx și xxxxx, cu posibilitatea ulterioară de înregistrare și recunoașterea ca dobânditor de bună-credință a bunurilor imobile menționate.

10. În motivarea cererii reconvenționale, reclamantul a invocat că la 27 martie 2014, prin încheierea executorului judecătoresc nr.018/1151/14, a fost intentată procedura de executare în baza documentului executoriu nr.2p/o-77/2014 din 03 martie 2014, emis de Judecătoria Călărași privind încasarea la Ion Eșanu în beneficiul lui Constantin Oanța datoria în mărime de 42 000 de euro, în baza recipisei. Fiind în imposibilitatea de achita suma datorată,

în sensul executării procedurii sus indicate, Ion Eșanu la 02 decembrie 2017 a luat cu împrumut suma de 42 000 de euro și 36 000 de lei, fiind întocmită recipisă semnată de ambele părți.

11. Pârâțul Ion Eșanu s-a obligat ca în decurs de 3 ani să-i restituie datoria. În scopul asigurării angajamentelor asumate, la 28 decembrie 2017 a fost încheiat contractul de donație nr.7963, obiectul acestuia fiind transmiterea dreptului de proprietate asupra terenului și casei de locuit (construcție nefinalizată) numere cadastrale xxxxx și xxxxx.

12. Reclamantul a afirmat că contractul de donație a fost încheiat ca urmare a compensării datoriei pârâțului, iar transmiterea bunurilor imobile în urma tranzacției, de fapt, este una oneroasă. Legislația civilă prevede posibilitatea încheierii unui astfel de contract, principiul libertății contractuale. Conform art.667 alin.(3) din Codul civil părțile pot încheia contracte care nu sunt prevăzute de lege (contracte nenumite), precum și contracte care conțin elemente ale diferitelor contracte prevăzute de lege (contracte complexe). Având în vedere faptul că în mod legal a dobândit dreptul de proprietate asupra bunului menționat, cu trimiterea la prevederile art. 320 alin.(2), art.322 alin.(2) din Codul civil, a indicat că dreptul său de proprietate este generat de contractul de donație încheiat cu pârâțul Ion Eșanu, ultimul fiind proprietar atât prin contractul de vânzare - cumpărare, cât și prin decizia de formare a bunului, autorizația de construire și prin aceea că contractul în cauză a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile. Dreptul de proprietate asupra bunurilor a fost dobândit în baza actului juridic, ceea ce-i acordă dreptul de a se adresa în instanța de judecată, întrucât a apărut un litigiu în privința acestor bunuri. Litigiul a fost generat de pretențiile înaintate de pârât, fapt pentru care a solicitat prezentarea actelor ce ar confirma existența dreptului prin care pârâțul ar putea revendica bunurile.

13. Reclamantul a declarat că recunoașterea dreptului constituie mijlocul de înlăturare a stării de incertitudine, precum și crearea condițiilor necesare pentru realizarea și evitarea acțiunilor atât din partea pârâțului, cât și din partea altor terți, care atentează la realizarea firească.

14. La adresarea în instanța de judecată, bunul imobil-obiectul acțiunii, este constituit din teren pentru construcții și construcție nefinalizată, reclamantul a pretins a fi unicul proprietar de drept asupra acestora, deținând documentația necesară pentru formarea bunului ca construcție locativă, înregistrarea în Registrul bunului imobil. Ce ține de etapa de formare a bunului imobil, a menționat că deja s-a dat în exploatare construcția, s-au efectuat toate procedurile necesare precum și s-a întocmit documentația privind recepția finală a lucrărilor, urmând doar să fie înregistrate în Registrul bunurilor imobile și a fi schimbat regimul juridic al bunului imobil cu înlocuirea termenului de „construcție nefinalizată” cu „casă de locuit individuală”. Astfel, a considerat necesar de a se dispune de instanță că

dobânditor de bună-credință, făcând referire la prevederile art.221 alin.(3) din Codul civil și art. 506 alin.(4) din Codul civil. La momentul dobândirii bunului imobil, care presupune și înregistrarea acestui drept în Registrul bunului imobil, asupra bunului nu a fost notată vreo acțiune sau interdicție de a dispune de acest bun.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin încheierea consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 20 iulie 2020, cererea reconvențională înaintată de Vladimir Eșanu s-a primit pe rol și s-a dispus examinarea într-o procedură cu cererea de chemare în judecată inițială.

16. Prin hotărârea din 17 iunie 2022 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” din cadrul Mitropoliei Basarabiei. S-a declarat nul procesul-verbal al Adunării parohiale a Bisericii „Sfântul Alexandru Nevski” din 29 decembrie 2006. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit și a terenului aferent din 24 aprilie 2007, nr. 1259, autentificat de Biroul notarial Hristofor Cheșcu. S-a declarat nul contractul de donație nr. 7963 din 28 decembrie 2017 asupra terenului și casei de locuit cu număr cadastral xxxxx, situat în or. xxxxx, str. xxxxx, autentificat de Biroul notarial Hristofor Cheșcu. S-a radiat din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate a lui Vladimir Eșanu asupra terenului și a casei de locuit (casa parohială) cu numere cadastrale xxxxx și xxxxx situate în or. xxxxx, str. xxxxx. S-a înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra terenului și a casei de locuit (casa parohială) cu numere cadastrale xxxxx și xxxxx situate în or. xxxxx, str. xxxxx după Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” din cadrul Mitropoliei Basarabiei, din or. xxxxx. S-a încasat de la Ion Eșanu în beneficiul Comunității Religioase Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” prejudiciul moral în mărime de 100.000 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată. S-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de Vladimir Eșanu împotriva lui Ion Eșanu și Comunității Religioase Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” privind recunoașterea dreptului de proprietate, recunoașterea ca dobânditor de bună-credință. S-a încasat de la Ion Eșanu în beneficiul statului taxa de stat de care a fost scutit reclamantul la înaintarea acțiunii, în mărime de 3.500 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La 30 iunie 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.121), Vladimir Eșanu, reprezentat de avocatul Nelly Babcsinschi, a depus cerere de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanței, emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” și admiterea cererii reconvenționale.

18. La 30 iunie 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.124), Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah, a depus cerere de apel solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae”.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Prin încheierea din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a încetat procedura de apel la cererea de apel depusă de Vladimir Eșanu, reprezentat de avocatul Nelly Babcsinschi, din motiv că calea de atac a fost executată (cererea semnată și depusă) de o persoană care nu este în drept să declare apel. S-a remis cererea de apel cu toate actele anexate lui Vladimir Eșanu.

20. Prin decizia din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah și s-a menținut hotărârea din 17 iunie 2022 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

21. Pentru a decide astfel, instanța de apel în decizia din 26 aprilie 2023 a reținut că dat fiind că s-a încetat procedura în apel la cererea de apel depusă de avocatul Nelly Babcsinschi, în interesele reclamantului în cererea reconvențională, pârâtului în cererea inițială Vladimir Eșanu, a menționat că se va expune dar cu referire la apelul declarat în interesele lui Ion Eșanu de către reprezentantul acestuia.

22. Analizând situația de fapt din prezenta speță în raport cu probele anexate la dosar și argumentele aduse în instanța de apel, instanța de apel a considerat că soluția primei instanțe este una legală și întemeiată, aceasta urmând a fi menținută fără modificări, ținând cont de următoarele circumstanțe.

23. Litigiului dedus judecării îi sunt aplicabile prevederile Codului civil în redacția în vigoare până la 01 martie 2019, în condițiile în care raportul juridic între părțile litigioase a luat naștere până la data intrării în vigoare a noii legi civile.

24. Cu referire la art. 207 alin. (1), (3) din Codul civil, instanța de apel a apreciat ca întemeiată și corectă concluzia instanței de fond cu privire la declararea nulă a procesul-verbal al Adunării parohiale a Bisericii „Sfântul

Alexandru Nevski ” din 29 decembrie 2006, cât și a contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit și a terenului aferent din 24 aprilie 2007, nr. 1259, autentificat de Biroul notarial Hristofor Cheșcu, precum și a contractului de donație nr. 7963 din 28 decembrie 2017 asupra terenului și casei de locuit cu număr cadastral xxxxx situat în or. xxxxx, str. xxxxx, autentificată de Biroul notarial Hristofor Cheșcu.

25. În acest sens, procesul-verbal din 29 decembrie 2006 just a fost anulat de către prima instanță, or acesta a fost emis fără consimțământul membrilor adunării parohiale așa cum prevede Codul Civil, cu încălcarea flagranta a prevederilor legii, prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 361 și art. 190 din Codul penal, fapte constatate prin sentința de condamnare a lui Ion Eșanu din 23 iulie 2017, menținută prin deciziile instanței de apel și Curții Supreme de Justiție, fapte care nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze.

26. Respectiv odată fiind constatată nulitatea absolută a procesul-verbal din 29 decembrie 2006, prin care s-ar fi împuternicit Ioana Roșca să se ocupe cu formalitățile de înstrăinare a casei parohiale situate în or. xxxxx str. xxxxx, xxxxx, la fel, este lovit de nulitate absolută nemijlocit și contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit și terenului aferent din 24 aprilie 2007, iar ca și consecință și contractul de donație din 28 decembrie 2017.

27. Instanța de apel nu a reținut afirmațiile apelantului cu referire la încălcarea dreptului de proprietate a lui Ion Eșanu, reieșind din faptul că dreptul de proprietate al acestuia a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile, construcția casei de locuit a fost realizată cu respectarea tuturor condițiilor, partea reclamantă a cunoscut despre construcție. Prin contractul de vânzare-cumpărare din 24 aprilie 2007 a cărui nulitate a fost constatată, Ion Eșanu a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului cu suprafața de 0,0535 ha cu număr cadastral xxxxx și a casei de locuit situată pe acest teren. Odată ce Ion Eșanu a dobândit dreptul de proprietate asupra bunurilor menționate prin înșelăciune, contractul fiind declarat nul, nu poate fi reținută încălcarea dreptului de proprietate a acestuia, la aducerea părților la poziția înainte de încheierea contractului de vânzare-cumpărare. Mai mult, Ion Eșanu la data intentării prezentului proces civil, nu mai era proprietarul acestor bunuri imobile, el donându-le lui Vladimir Eșanu la data de 28 decembrie 2017. Prin urmare, radierea dreptului de proprietate a lui Vladimir Eșanu și înregistrarea dreptului de proprietate după Comunitatea religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul ierarh Nicolae” sunt consecințe a recunoașterii nulității contractelor și aducerea părților la poziția inițială.

28. În ceea ce vizează declararea nulității contractului de donație, apelantul cu toate că solicită anularea hotărârii instanței de fond și în partea declarării nulității acestuia, nu invocă temeiuri de fapt și de drept cu referire la netemeinicia hotărârii instanței de fond în această parte.

29. Cu referire la despăgubirea prejudiciului moral cauzat, instanța de apel a reiterat prevederile art. 1398 alin.(1), art.1422 din Codul civil și urmare a acestor norme a considerat corect și întemeiat raționamentul instanței de fond privind admiterea pretenției date cu dispunerea spre încasare din contul lui Ion Eșanu a prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei.

30. Astfel, prin sentința din 23 iunie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, menținută prin decizia din 20 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 14 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, Ion Eșanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(1), art. 190 alin.(2) lit.c) din Codul penal pentru folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații și escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile în mărime de 35.000 de lei bisericii „Sfântul Alexandru Nevski” din or.Călărași (în prezent Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae”). Fiind persoana căreia prin infracțiune i s-a cauzat prejudiciu material, Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” are dreptul de a pretinde și despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

31. La 14 iulie 2023, Vladimir Eșanu a declarat recurs împotriva încheierii din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

32. Prin decizia din 07 februarie 2024 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de Vladimir Eșanu și s-a menținut încheierea din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

33. La 22 august 2023, Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae”.

34. În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării, iar criticile aduse se bazează pe temeiul prevăzut de art.445 lit. b) din Codul de procedură civilă, în special instanța de apel greșit a apreciat circumstanțele pricinii, fără a da apreciere corespunzătoare probelor din dosar.

35. Pretențiile Comunității Religioase Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” privind radierea dreptului său de proprietate asupra terenului și casei de locuit, le consideră ilegale, deoarece dreptul de proprietate asupra terenului și casei de locuit cu numere cadastral xxxxx și xxxxx se atestă atât prin contractul de vânzare -cumpărare, cât și prin documentația: decizia de formare a bunului, autorizația de construire și prin aceea că contractul a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, ce constituie o normă imperativă a legislației în vigoare. Construcția casei de locuit a fost realizată cu respectarea tuturor condițiilor necesare, precum și a fost efectuată în mod vizibil și știut de intimat, având în vedere că procesul de lucru a durat o perioadă de timp considerabilă. Toate etapele de formare a bunului începând cu proiectarea și până la înregistrarea acestuia, au fost efectuate conform normelor în construcție prevăzute de legislația în vigoare, de Codul civil și de Legea cu privire la cadastrul bunurilor imobile.

36. Cu trimitere la prevederile art. 46 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 315 alin.(1), (2) din Codul civil, recurentul a afirmat că acțiunile reclamantului/intimat prin care pur și simplu a solicitat atribuirea dreptului de proprietate asupra unui bun creat din mijloacele pârâtului, constituie o ingerință în dreptul de proprietate al acestuia, potrivit prescripțiilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (art. 1 al Protocolului 1). CtEDO în cauza Iatridis v. Grecia a relevat că: reclamantul administra un cinematograf în aer liber construit pe terenul care se afla în litigiu între moștenitorii unui anumit K.N. și statul elen. Reclamantul a închiriat cinematograful de la moștenitori în 1978, dar în 1988 autoritățile au ordonat evacuarea pe motiv că el deține pe nedrept proprietatea statului, și a transmis cinematograful autorităților locale. În 1989, Tribunalul din Atena a anulat ordinul de evacuare, dar Ministerul Finanțelor a refuzat să se conformeze hotărârii instanței. În fața Curții, reclamantul s-a plâns de eșecul autorităților de a-i restitui cinematograful, ceea ce constituie o încălcare a dreptului la respectarea bunurilor sale. Curtea a notat că, înainte de a fi evacuat, reclamantul a administrat cinematograful timp de unsprezece ani, în cadrul unui contract de leasing formal valabil, fără niciun amestec din partea autorităților, în urma contractului el a dobândit o clientelă, care constituie un activ. Curtea a notat că reclamantul, care a avut o licență specială pentru a opera cinematograful pe care-l închiria, a fost evacuat de către autoritățile locale și nu a înființat afacerea în altă parte. De asemenea, în pofida unei decizii judiciare ce anula ordinul de evacuare, reclamantul *de facto* nu putea să reintre în posesia cinematografului. În aceste condiții, Curtea a constatat că a existat o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantului și în cele din urmă a considerat că a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1.

37. În situația în care reclamantul/intimat a solicitat atribuirea și recunoașterea dreptului de proprietate asupra unui bun ce aparține pârâtului, a pretins că se afla în situația a crede că acțiunile acestuia manifestate prin intentarea unei acțiuni civile, au un rezultat vădit ilegal și anume îmbogățirea fără justă cauză, conform art.1389 alin.(1) din Codul civil. Recurentul a indicat că este un posesor de bună credință, în pofida profesiei sale și împuternicirilor acordate întru exercitarea acesteia, cât și proprietarul de drept asupra bunurilor imobile. Astfel, a considerat irelevante argumentele reclamantului/intimat prin care invocă existența unei sentințe de condamnare, fapt ce ar demonstra nevalabilitatea procesului-verbal prin care s-a dispus înstrăinarea terenului. Argumentele reclamantului precum că persoana împuternicită să încheie tranzacția a fost determinată dolosiv, le-a considerat inadmisibile, având în vedere că contractul și procura au fost încheiate în fața notarului public, a cărei obligații este de a explica esența și efectele actului juridic încheiat. De aici și rezultă faptul că reclamantul în mod conștient a admis înstrăinarea terenului, dar care la acel moment nu avea nicio pretenție pe marginea tranzacției date.

38. Recurentul a menționat că circumstanțele invocate de el au fost confirmate și prin declarațiile martorilor Iustin Popa și Maria Grosu date în cadrul examinarea cauzei în instanța de fond. Instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor, în condițiile în care acestea se referă la obiectul litigiului, demonstrează faptul dobândirii cu bună-credință a dreptului de proprietate asupra bunului imobil. Instanța de fond nu s-a expus asupra argumentelor invocate precum că acestea contravin deciziei din 14 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

39. Dreptul la un proces echitabil nu a putut fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat. Astfel spus art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și a elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”. CtEDO nu își propune să garanteze drepturile teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (Cauza Artico c. Italia, Hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr 37, p. 16, paragraful 33). În opinia recurentului, instanța de fond nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva soluția adoptată și de a argumenta circumstanțele de fapt luate integral. Ignorarea cercetării circumstanțelor cauzei și emiterea unei hotărâri nemotivate bazată pe simpla constatare a faptului că „declarațiile martorilor nu au relevanță cu prezenta cauză”, reprezintă o încălcare care a dus la soluționarea greșită. În cazul în care instanța de fond ar fi pătruns în esența pretențiilor, circumstanțelor, dar și a probelor prezentate de către pârâți întru susținerea poziției, apreciindu-le în mod corespunzător, s-ar fi ajuns la o altă soluție. Instanța de fond și-a întemeiat

concluziile pe o apreciere arbitrară a probelor din dosar, încălcând dreptul părților la un proces echitabil. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

40. Totodată a menționat și faptul că din esența principiului protecției dreptului de proprietate din art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO și din jurisprudența CtEDO, principiul bunei-credințe în exercitarea drepturilor subiective, principiul proprietarului aparent, dispozițiile art. 375 alin.(1) din Codul civil, în cazul în care imobilul locativ a fost dobândit cu titlu oneros de la o persoană care nu a avut dreptul să-l înstrăineze, proprietarul poate să-l revendice de la dobânditorul de bună - credință numai în cazul în care a ieșit din posesiunea acestuia fără voința sa. În aceste condiții rezultă că din cauza unor divergențe apărute între intimat și recurent, l-a determinat pe primul să acționeze în acest mod, prin a declara drept nul actul juridic și a solicita atribuirea dreptului de proprietate pe numele acestuia.

41. Recurentul a mai menționat că neîntemeiat prin hotărârea instanței de fond s-a încasat prejudiciul moral în sumă de 100.000 de lei. Conform certificatului de înregistrare, Cultul religios și parte component Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” din cadrul Mitropoliei Basarabiei, din or. Călărași, reprezintă o organizație necomercială cu statut de persoană juridică. Repararea daunelor morale provocate persoanelor juridice nu este admisă, deoarece persoana juridică fiind o formațiune fictivă, nu poate suporta suferințe fizice sau psihice.

42. Instanțele ierarhic inferioare nu au dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat. În opinia recurentului, s-au încălcat esențial, s-au aplicat eronat normele de drept material/normele de drept procedural. Instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea. Cu referire la prevederile art. 117 alin. (1), art. 118 alin. (1), art. 121, art. 130 alin. (1)-(3) și art. 373 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, care reglementează probele și probațiunea, precum și limitele judecării, recurentul a afirmat că reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia argumentelor invocate, precum nu a examinat și faptul că pretențiile intimatului au fost formulate în temeiul unei obligații și nu a unei creanțe. În conformitate cu art. 390 alin. (1) lit. e), f) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie

să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului. În sensul art. 6 CEDO instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. CtEDO în cauza *Suominen v. Finlanda*, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”. Totodată, în cauza *Van de Hurk v. Olanda*, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza *Duralans v. Franța*, hotărârea din 21 martie 2000, CtEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat. Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”.

43. Recurentul a opinat că toate argumentele invocate la judecarea cauzei în instanța de fond și de apel nu au fost examinate în întregime, iar instanțele s-au expus doar asupra pretențiilor formulate de intimat, ceea ce corespunzător principiul preeminenței dreptului constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul prevederilor art.6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (cauza *Roșca vs. Moldova*, nr.6267/02 din 22.03.2005 § 24), prevederilor art.54 alin.(2), art.20 din Constituția Republicii Moldova. Prin acțiunile lor, instanțele ierarhic inferioare au demonstrat o lipsă de imparțialitate, în favoarea unor părți, admitând în mod abuziv încălcarea drepturilor sale, care potrivit principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară și a jurisprudenței CtEDO în pricinile referitoare la dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, este asigurarea nu doar a înfăptuirii justiției, ci și asigurarea viziunii de înfăptuire a acesteia din perspectiva examinării multiaspectuală a acțiunii civile. Art.6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și a elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța. Examinarea cauzei a fost una superficială. În virtutea art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, alte încălcări comise de instanțe pot fi invocate la declararea recursului, dacă acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii, instanța de judecată a dat o apreciere arbitrară probelor.

44. Conform practicii CtEDO, în care egalitatea armelor constă în faptul creării fiecărei subiect al procesului, disponibilitatea și posibilitatea reală de a-și apăra propria poziție în fața instanței de judecată, de a fi tratat în același

mod, în ceea ce privește reprezentarea poziției sale, art. 1 §1 din CEDO. Totodată a menționat cauza Perez de Rada Cavanilles v. Spania, 28 octombrie 1998, §§ 43-44, în care CtEDO a subliniat că stabilirea bazei legale a unei acțiuni de către instanță și termenele-limită pentru introducerea unei acțiuni se numără printre limitările permise ale dreptului de acces la o instanță, cu condiția ca acestea să nu restricționeze accesul unei persoane la un tribunal de o manieră care îi afectează chiar esența dreptului sau când nu urmăresc un scop legitim ori nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie atins. CtEDO a relevat că drepturile omului trebuie să fie garantate de statele membre nu în mod teoretic și iluzoriu, dar practic și efectiv. Interpretarea acestei obligații ține de buna credință și bunul simț al statului care a ratificat Convenția (CEDO), art.6 § (1), art. 13 din CEDO.

45. La 15 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților și intervenienților accesorii copiile recursului declarat și a încheierii de numire spre examinare a admisibilității acestuia, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică și avizele de recepție, anexate la materialele dosarului (Vol.III, f.d.41-42, 45). Din adresa notarului Hristos Cheșcu s-a restituit corespondența instanței cu mențiunea „decedat” (Vol.III, f.d.43-44).

46. La 16 mai 2024, prin intermediul poștei electronice (Vol.III, f.d.46-50), Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sfântul Ierarh Nicolae” și avocatul Silvia Secui au depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

47. Alte referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

48. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor

examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

49. Recursul declarat de Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

50. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

51. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

52. Art. 432 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

53. Art. 433 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

54. Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat public la 26 aprilie 2023. Materialele cauzei atestă expedierea copiei integrale a deciziei instanței de apel către avocații participanților la proces la 05 iulie 2023, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.233). Astfel, recursul declarat la 22 august 2023, este depus în termenul stabilit de lege.

MOTIVAREA INSTANȚEI

55. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

56. În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

58. Din analiza recursului declarat rezultă că în motivarea recursului s-a invocat încălcarea normelor de drept material prin interpretarea eronată a legii, temei de admisibilitate identificat în art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului. Prin prisma temeiului de drept prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, invocat de recurent în sensul menționat supra, și anume interpretarea eronată a legii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

59. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

60. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

61. Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural

și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

62. La fel, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele, un alt temei invocat de recurent.

63. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

64. La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

65. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

66. Din aceste motive, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Eșanu, reprezentat de avocatul Alina Valah, împotriva deciziei din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat